

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و برزنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

نویسنده: دیلوم انجنیر نسرین معرفی

۱۹ اپریل ۲۰۱۷

امید جناح مخالف دولت ونزوئلا به ترمپ

طوری که در مضمون معنون به "اتحادیه اروپا اسد را مقصر دانست" که به تاریخ ۱۴ اپریل در پورتال به نشر سپرده شده بود، تذکر داده بودم: بمباردمان سوریه توسط راکت های کروزر امریکا تهدیدی است علیه کوریائی شمالی، ایران و ونزوئلا.

طبق گزارش رسانه های خبری: جناح مخالف دولت ونزوئلا امید به شهکاریهای ترمپ در کشور خود دارند. طوری که ما شاهد اوضاع کشور ما افغانستان، عراق، سوریه و کشور های امریکای لاتین و افریقا هستیم، دیده می شود که در تمام کشور هائی که دارای منابع انرژی و ذخایر معدنی هستند، نخبگان سیاسی و اقتصاد ملی برای ثروت اندوزی شخصی و برآورده ساختن امیال کشور های سرمایه داری امپریالیستی، به بهای سلب آزادی خلق های شان ثروت ها و منابع کشور شان را به حراج می گذارند که در نتیجه ابعاد چور و چپاول و جنایات امپریالیستها گسترش یافته باعث نابرابری های عمیق اجتماعی می گردد و خلقها را به فقر و بدبختی، نابودی و ده ها مشکل دیگر سوق می دهند.

تنها ترمپ رئیس جمهور کشورمداخله گر امپریالیسم امریکا نیست که امروز با سیاست تجاوزکارانه سیستم سرمایه داری کشور ونزوئلا را تهدید نظامی می کند، بلکه از سالیان متمادیست که امریکا جهت برآورده ساختن امیال اقتصادی خود باعث بحران و خشونت در آن کشور گردیده است، فلم نامه است که متواتر تکرار می شود.

امریکا از یک جانب با حمایت نظامی و اقتصادی جناح مخالف دولت، درگیری های خشونت آمیز علیه دولت ونزوئلا به ریاست "نیکلای مادورو" را باعث شده است، تا توسط آنها بتواند حاکمیت خود را به وجود بیاورد و از جانب دیگر دیده می شود که مداخلات امریکا باعث تشنج در روابط این دو کشور گردیده است. چنانچه مخالفت های این دو کشور بعد از درگذشت "هوگو چاوز" رئیس جمهور ونزوئلا تشدید شده است.

"هوگو چاوز" رئیس جمهور ونزوئلا در سن ۵۸ سالگی به تاریخ ۵ مارچ ۲۰۱۳ درگذشت. وی در چهارده سال حاکمیت خود موفق شده بود در مقابل سیاستهای مخرب امپریالیسم امریکا علیه کشورش ایستادگی نماید. "چاوز" برای خلق ونزوئلا رزمید و خواهان رفاه و آسایش خلقش بود. هدفش اجرای برنامه اصلاحات اجتماعی و اقتصادی برای رشد و توسعه کشورش جهت بهتر ساختن شرایط زندگانی مردم فقیر آن بوده است. چنانچه در چهارده سال ونزوئلا به

بالاترین میزان آموزش و پرورش در امریکای لاتین دست یافت و در عین حال خلق ونزوئلا بهترین خدمات اجتماعی را در اختیار داشتند.

"هوگو چاوز" کمونیست نبود ولی افسر نظامی دموکرات، ناسیونالیست و ضد امپریالیست ها بود. وی برای خلق کشور های امریکائی لاتین به خاطر ضد امپریالیست بودنش یک قهرمان بود که امپریالیستها در صدد نابودی اش بودند. چنانچه امریکا و اسرائیل جنگ های چریکی را جهت سرنگونی چاوز سازماندهی کرده بودند. سیاه در سال ۲۰۰۲ با کودتا علیه چاوز موفق شد تا برای مدت کوتاهی او را سرنگون نماید و وی را به زندان بیندازند، ولی به یاری بخشی از نظامیان وفادار و قیام مردم که فقیر ترین اقشار ونزوئلا را تشکیل می دادند، دوباره به کاخ ریاست جمهوری بازگشت. سازمان سیا جناح مخالف سیاسی (دست راستی ها) را با تأمین مالی و مشاوره دادن علیه دولت به خدمت می گرفت، چنانچه تا به امروز هم همان سیاست امریکا در قبال ونزوئلا ادامه دارد. علاوه بر آن امریکا در زمان چاوز بی وقفه دولت را غیر قانونی و دیکتاتور قلمداد می کرد، با وجودی که وی با حمایت و پشتیبانی خلق ونزوئلا سه بار در انتخابات ریاست جمهوری پیروز شده و انتخابات هم تحت نظارت شدید سازمان های بین المللی برگزار شده بود.

روابط امریکا و ونزوئلا در زمان ریاست جمهوری "هوگو چاوز" با اخراج دیپلماتهای دو کشور، متشنج شد به همین دلیل امریکا و ونزوئلا از چندین سال است که در خاک یکدیگر سفیر ندارند. در اوایل ماه مارچ کاراکاس دو فرد نظامی سفارت امریکا را به دلیل دخالت در مسایل داخلی این کشور اخراج کرد که باعث خشم مقامات واشنگتن گردید. واشنگتن هم از دو دیپلمات ونزوئلا خواست تا خاک امریکا را ترک کنند.

در اواخر سال ۲۰۱۲ توافق میان دولت ونزوئلا و امپریا لیسم امریکا برای ایجاد کانال ارتباطی بین دو کشور ایجاد شد، مگر به خاطر این که روابط امریکا در قبال دولت ونزوئلا مشخص نبود، توسط دولت ونزوئلا به حالت تعلیق درآمد. تا جایی که می دانیم کشور ونزوئلا در جهان بعد از عربستان سعودی بیشترین ذخایر نفت جهان را دارد. به همین منظور است که امریکا مدام مداخله در امور داخلی این کشور نموده و مخالفان رژیم را با حمایت اقتصادی و نظامی جهت براندازی دولت کاراکاس تحت تأثیر خود قرار داده است. امپریالیسم امریکا با سیاست خارجی مداخله گرانه تا می تواند تشنجات و مخالفتها را در این کشور دامن می زند. طوری که در این اواخر دیده می شود، دولت ترمپ هم افزایش بحران زندگانی خلق ونزوئلا را که مشکلات سیاسی و اقتصادی میلیون ها انسان این کشور است، بهانه قرار داده، با فشار نظامی و گسیل نیروهای رزمی که در حقیقت نظارت و تسلط بر شاهرگهای اقتصادی ونزوئلا است، می خواهد تا حاکمیت این کشور را زیر پای بگذارد، رژیم را سرنگون و دولت دست نشانده و حامی سیستم امپریالیستی را در آن کشور مستقر کند. این که آیا چنین امری مطابق به ارزش ها و علایق خلق ستمدیده ونزوئلا است و یا نه، برای امپریالیزم فاقد ارزش است.

این بهانه ها در زمان رئیس جمهور پیشین امریکا اوباما هم صورت گرفته بود. وی دولت ونزوئلا را مورد انتقاد قرار داد و تحریم های اقتصادی علیه دولت ونزوئلا را به اتهام نقض حقوق بشر و فساد در این کشور تمدید کرد. با تحریم ها، نظام اقتصادی این کشور از هم پاشیده شده است. خلق ونزوئلا روز تا روز با مشکلات اقتصادی و اجتماعی دست و پنجه نرم می کنند. در حالی که در عقب همه بدبختیهای خلق ونزوئلا کشور امپریالیستی امریکا ایستاده است. تا جایی که می دانیم، امریکا به حیث یگانه پولیس جهان، رژیم ها را محکوم و اقدام به سرنگونی آنها می نماید.

یکی از مودبانه ترین شیوه های تخریب دولت ونزوئلا، به علاوه محاصره اقتصادی همه جانبه، تشدید احتکار و غارت احتیاجات روزمره مردم از طریق شرکت های وابسته به مزدوران امپریالیزم در مجموع شهرهای آن کشور می باشد. امپریالیزم امریکا بدان وسیله و با خالی کردن بازار، آگاهانه مردم را گرسنگی داده، به هزاران کودک و انسان بیمار و

محتاج به کمک را به طرف مرگ سوق می دهد، باشد آنها از دولتی که انتخاب نموده اند، روی برگردانیده دست به شورش بزنند.

چنانچه ترمپ آمادگی حمله نظامی به ونزویلا را پلان گذاری نموده است، شاید هم با همکاری و هماهنگی جناح مخالف که وطنفروشانى بیش نسیتند و امید به ترمپ دارند، اقدام به کودتا و سرنگونی دولت نماید. در حقیقت خلق ونزویلا به خاطر برآورده شدن امیال و منافع اقتصادی امپریالیسم جنایتگستر امریکا با وجود تمام مشکلات اقتصادی و اجتماعی که دارند، با درگیری های نظامی جناح مخالف و دولت هم شدیداً روبه رو هستند.